

L'OTOLÍ

(SEGONA ÈPOCA)

SURTIRÀ CADA DIJOURS.

PERA SUSCRIPCIONS Y ANUNCIS

dirigirse à la

Imp. de Narcís Planadevall, Sant Esteve, 20.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ.

Un any...	5'00	pessetas.
Un trimestre ...	1'50	«

Pago adelantat.

NOSTRE PROGRAMA.

May lo catalanisme ha travallat à l'ombra pera arribar a la realisació de ls seus ideals. Defensor dels principis honrats que sustenta, ben clars y à la llum del sol los va exposar à la Reyna Regent d'Espanya en sa vinguda à Barcelona y ben clars y concretament los va donar al país en la Assamblea de Manresa de 1892.

Com allavors diguerem, enteném avuy que han de quedar à càrrech del poder central del Estat Espanyol las relacions internacionals, l'exèrcit de mar y terra, las relacions econòmiques d'Espanya ab los demès països, la construcció d'obras públicas de caràcter general, la resolució de totas las qüestions y conflictes inter-regionals y la formació del presupost anual de gastos, al que deurán contribuir las regions à proporció de sa riquesa; tot ab la organisació corresponent y adequada.

Peró enteném que correspón al Poder regional lo règimen intern de Catalunya, y que ha de constituhirse aquesta mantenint lo temperament expansiu de sa legislació y segons sas necessitats y son modo d'esser.

En consecuencia, volém la llengua catalana ab caracter oficial y que sian catalans tots los que à Catalunya desempenyin càrrechs públics: volém Corts catalanas, no sols per estatuhir nostre dret y lleys civils, sinó per quant se refereixi à la organisació interior de nostra terra: volém que catalans sian los jutges y magistrats y que dintre de Catalunya 's fallin en última instancia 'ls plets y causas: volém esser àrbitres de nostra administració fessant ab entera llibertat las contribucions ó impostos, y volem, en fi, la facultat de poder contribuir à la formació del exèrcit espanyol per medi de voluntaris y diners, suprimint en absolut quintas y llevas en massa y establint que la reserva regional forrosa presti servey tan sols dintre de Catalunya.

Aquest es nostre catalanisme dintre d'Espanya: aquest es lo nostre regionalisme dins de Catalunya. Aixó es lo que volém; per aixó aném; à n' aixó arribarém à no trijar gayre. (Del Manifest de la «Unió Catalanista» del dia 16 de Mars de 1897.)

MODELO DE REGENERACIÓ.

Traduhim del *Diario de Gerona*:

«La *Gaceta* ha publicat ja la nova lley del timbre, en la que per cert hi há no poques atrocitats, però poques tan enormes com la que 's refereix al timbre dels telégramas, sobre les que ja anticiparem quelcom fa poch dies.

Pera expedir un d'aquests despatxos, exposa l'art. 34 del nou reglament que s'estableixin dues classes de fulles d'impresos timbrats: una ab el timbre d'una pesseta, corresponent à la tasa mínima del telégrama nacio-

nal, y l'altra, de cinquanta céntims de pesseta, pera 'ls telégramas que no surtin dels limits d'una provincia, sense perjudici de completar, en son cas, el major preu ó tasa ab els timbres mòvils de comunicacions que sian necessaris, els quals s'inutilisarán, com se disposa en l'art. 4t. d'aquest reglament.

Aquestes fulles portarán ademés el timbre mòvil de cinch céntims de pesseta, à que 's refereix l'art. 51 de la lley.

Les fulles timbrades que s'inutilisín al escriure 'l telégrama 's cambiarán en les expendeduries, previ abono de

cinch céntims per cada fulla, mentres no tinguin cap senyal d' haver servit.

Respecte à aquesta inutilisació dels timbres hi há una disposició que revela l' escassissim respecte que 's te al públich y la lleugeresa ab que se solen redactar y discutir les lleys.

Diu el párraf 2n. del art. 51:

«Tots els timbres que 's ficsin en els telégramas, serán inutilisats per l' expedidor en la forma que 's disposa en l' art. 9é.» qual article preceptúa la següent atrocitat:

«Art. 9é. Els timbres móvils y 'ls especials movils, sense cap excepció se inutilisarán pels interessats, escrivint sobre cada timbre la fetxa del document en que 's ficsin. La falta d' aquest requisit se considerarà com omisió del timbre als efectes del titul 4t., capítol 2n., d' aquesta lley».

El que concebí la fells idea de convertir al expedidor de telégramas en matasellos gratuit no deu tenir la menor noticia de lo qu' es aquest servey.

Sens dubte ignora que hi há no sols en les capitals sinó fins en els pobles, cases de comers qu' en un moment donat tenen d' expedir trenta, quaranta, moltes vegades cent, un número en fi, considerable de despatxos y que pel nou y enginyós procediment serà el cuento de may acabar aixó d' inutilisar els sellos.

Lo propi succeheix à la prempsa, y com es frequent també qu' en els estanchs no existeix sempre assortit complet de sellos, el públich serà la victima de tots aqueixos desàcerts, no copiats per cert del extranger, perque en cap nació 's practican aquests errors.

El que tinga d' expedir déu telégramas pera l' extranger, per exemple, de sis ó vuyt pessetes de tasa cada un y sols troba sellos de quinze céntims, quan acabarà la tasca d' inutilisarlos? Y 'l cas qu' hem suposat se repeiteix à cada instant tots els dies.

Si dominés més sentit práctic en el cap de nostres governants, s' hauria establert d' una vegada la recaudació en metálich, ab lo que l' administració obtindria mellors resultats y 'l públich no 's veuria mortificat com succeheix sempre que tracta d' utilisar els serveys públichs.

Y tinguis en compte que 's tracta de un govern qu' al encarregar-se del poder prometé *reorganisar* aquests serveys.».

Les «lumberas» de Madrid.

Les calandries madrilenyes van cantant qu' es un gust. Després d' en Sanchez Guerra en Canalejas.

Escollin lo que digué aquest Catón de secá:

«Qualsevol tentativa carlina ó revolucionaria seria avuy criminal, però més ho seria una tentativa regional, qu' es incomprendible que fills d' una mateixa nació, que parlan el mateix idioma y respiran el mateix ayre que nosaltres, pensin en el separatisme.»

Per ell à Espanya no hi há més gent que la castellana, no 's parla més llengua que la seva ni 's respira mes ayre que l' ayre de mandra de les oficines del Estat.

Y aixó ho diu un home qu' ha estat tres ó quatre vegades ministre, y que aspira à esser Sagasta II. El sultá del Marroch exigeix més coneixements als homes à quins confia 'ls afers del seu imperi. Y aquestos polítichs, en lloch d' amagar la seva ignorancia, la exhibixen en plé Ateneu pera colocar més avall encara 'l nom d' Espanya davant dels ulls del món civilisat.

Quan un deixa de riure aquestes innocentades pera posarse à reflexionar seriament la trascendencia d' aquestes coses, s' escriuix de que no hagin

sigut cent voltes més grans les desgràcies qu'han plogut sobre aquest Estat abandonat a mans tan ineptes. Es un miracle com encara subsisteix Espanya.

(De *La Veu de Catalunya*).

MISTERIS DEL AMOR

A mon benivolgut amich en Miquel Sacrest

Indiferent a tot en Joanet de ca'l Payrot, sols la realització d'un projecte forjat en sa pensa absorbia tota sa il·lusió, tota sa esperansa.

El dia del Roser de la Remey de Xanachs, era el fixat per portar a cap el plan d'en Joanet.

La fecha vintiquatre de Juny la portaba escrita al fons de son cor y ab altre cosa no pensaba, ¡si 'n pobre Joanet hagués pogut lograr avansar la roda del temps! ab un obrir y tancar d'ulls hauria volgut qu'el dia vintiquatre del més que comensa l'estiu, apareixés en los calendaris per quedarhi estacionat.

En la treballada, vinguent de mercat, anant a missa, a la nit, somniant, sempre, sempre pensaba ab lo mateix, ab el Roser de ca la Remey.

Tant havia arribat a pensar sempre ab lo mateix qu'aquesta idea dominaba 'l seu cor, sa voluntat, tots sos sentits.

Tot lo que feya ho relacionaba ab aixó; s'en anaba al camp, veyia el blat verdejar ab el color propi de la primavera y ell hauria desitjat que ja rossejés, que 's pogués segar; no per recullir el premi dels seus sacrificis, sino perque les segues coincideixen ab el dia per ell desitjat.

Estimaba ab un amor propi dels vint anys, ab un amor puríssim com la gota de rosada, a la Remey del Mas

Xanachs: de tan estimarla, de tan enamorat que n'estaba, de tan pararse ab tot, enterament tot lo qu'ella feya y deya, l'havia fet entrar en dupte de si ella l'estimaba.

Y per aixó per saberho volia anar al Roser de casa de la noya a fer us de la convidada del seu germà, per aquell dia explicarli la pena que passaba y saber si la noya corresponia a son amor.

Com tot lo que s'espera ab dalé tarda a venir, s'impacientaba en Joanet per la tardansa d'aquell dia; li semblaba a n'ell que may les setmanes havian sigut tan llargues y els jornals tan llarchs, que si fins are el temps havia anat a galop de caball, are anaba a pas de tortuga.

Més anant cada dia trayent un blat de moro dels noranta-un que tenia posats espresament dintre d'una olla, arribá aquesta a quedar vuyda al mateix temps qu'arribá també 'l dia de Sant Joan.

¡Ja hi estaba de content en Joanet! però a dir veritat no tan com ell creya dos mesos o tres enderrera.

S'endiumenjà de bon mati y ab prou feyna contestant als que li daban els bons dias per ésser el seu Sant emprengué la ruta cap a casa la Remey.

¡Qué n'es de bonica una sortida de sol d'estiu acompanyada ab l'alegre cant del rossinyol, ab aquella frescor que causa tant plaher, ab aquell horitzó qu'aixampla l'esperit! Mes en Joanet anava caminant, sense contemplar gayre l'arjada. Per les clotades be xiulava 'l merlot, pel blat be cantava la guatlla, be feya brillar el sol les gotes d'aygua en l'herbam, y en Joanet, capbaix, pensava, mes ab una altra cosa.....

¡Y ho trobava estrany! Totes aquelles coses, aquelles paraules que tan be li anirian pera dirles a la Remey,

que tant les havia pensat y que les sabia de memoria, no li recordavan; no hi havia més remey que buscarne d' altres, y anava meditant, tot pensatiu, però ¡qu' es cas! no eran aquelles que sense esforços-hi se li acudian cada nit.

Arribà á ca'la Remey tot confós; sentí estrebárseli la llengua al véurela y tot just pogué donarli 'ls bons dies; aquesta, tota mudada, rumbejava 'l vestit qu' estrenava, tabolejant ab tot el jovent. En Joanet s' ho mirava ab rabia, sense dir que l' ànima fos seva.

En les sardanes de la tarde l' anà á buscar un sol cop pera ballar; moltes vegades intentá declararshi: les paraules no volian surtir de sa boca; ¡l' enteniment, avans tan fecont, avuy tan encongit! sols parlava 'l cor y el cor es mut, les seves paraules son els ulls.

De tornada á casa seva caminava en Joanet. La foscor comensava á ensenyorirse de tot; feya estona que 'l sol s' havia enfonzat darrera una montanya; de tant en tant se sentia l' udolar d' una guilla que per allí devia tenir el niu.

Tot era fosch, no 's veyá res, però més fosch era encara l' enteniment del pobre Joanet, ni 's feya cabal de sa desesperació; tristesa feya véurel.

En Joanet anava lligant caps: «¡cóm li agradava d' enrahonar ab en Siscu... se coneixia que... quines rialles qu' hi feyan petar... ab quin carinyo 's parlavan...! però ¡com jo no li he dit res...! y be m' ha mirat... ¡ab més desitg mirava á n' en Siscu... sí... sí...!».

¡Pobre Joanet! y esperava aquest dia pera surtir de sa incertitut.

¡Y ab tanta alegria que se 'l esperava!

Lluís Torras y Nató.

Olot, 23 Mars de 1900.

ESPURNES.

Ets un llibre nou per mi
que no t' he comprés encara:
ab tant temps com t' estudio
soch á la primera plana.

* * *

No siguis beneyt ab les teves alusions, que si ara 't diuhen boig els noys del carrer, demá t' ho dirá tot-hom que sápigá la teva historia. Les manies son el fruyt d' un cervell desorganizat y recórdat que l' amor fa creure que son petarts les *yemes* que venen els confiters.

* * *

Pubilleta n' has trobada,
¡ay! tu sí que patirás.
Tingas la forca plantada
pel dia que 't casarás.

F. C.

BIBLIOGRAFÍA

Elegantment imprés en la estampa de Giró, á Barcelona, ha donat á llum en Ramón Masifern un elegant tomet de poesies d' agradosa flayre. Les titula *Notas del cor* y son fetxades en diferents punts de Catalunya: al Ampurdá, al camp de Tarragona, á la montanya. El perfúm d' ayre popular que 's respira en totes les poesies de en Masifern, se troba perfectament en les *Notas del cor*. Hi abundan també les poesies de sentiment, com *El plany d'una mare*, *Cançó trista*, *L'aureneta malalta*, *Dos hiverns*, que tocan al fons de l' ànima, inundantla de tristesa.

La nota patriótica vibra també en aquestes *Notas*, com deu vibrar en el cor de tot bon catalá. Probes ne son l' *Aniversari del veterà* y *La bona-ventura*. No desdiu aquest llibre de *L' Aglenya*, premiada en els Jochs Florals ab la Flor Natural, sinó qu' hi

fa bona parella, y desitgém veure aviat, com ens ha promés en Masiern, *Vergelias* y *La vida al camp*, qu' están á punt de surtir.

Rebi 'l poeta ampurdanés nostra més coral enhorabona per la publicació de les *Notas del cor* y dediquis á treballar un xich més, ja que te tanta amistat y franquesa ab la musa popular, per regla general tan esquerpa, que son molt poch els que logran tenirhi relacions verdaderes.

ARTÍSTIQUES

En els magnífchs y ben presentats aparadors de la botiga dels Srs. Coma y Coma y en mitg una artística combinació de robes de primavera, hi havian exposats dos quadros, deguts al pinzell de la Srta. Maria Oriol, que son de lo mellor que li hem vist després dels que portá en la última exposició femenina de Barcelona y que tant be 'n digué la premsa d' aquella ciutat.

Representan unes branques de perrer y pomer florides, ab uns nius de mallarengues y cadarneres, sobre un fonze mate aperlat, que fa ressurtir més les flors y 'ls aucells y, encara que resulta un contrasentit (molt discutible segons els paissos) l' esser les branques tot just florides y véures els nius ab els menuts ja ben *vestits*, es ben perdonable aixó—degut á la inspiració d' una imaginació jove y fogosa,—si mirém les qualitats dels quadros ben pintats, ben veritat y en els que s' hi entreveu un' autora que porta en son sí, moll d' artista.

Felicitém de bó de bó á la senyoreta Oriol y la encoratgém que segueixi 'l camí emprés y ab tan bon acert seguit fins ara, que no dubtém que, á seguir aixís, ha de proporcionarli molts florsers l' art á que 's dedica.

El pessebrista D. Joseph Gelabert, ha construhit per aquestos dies de Setmana Santa un hermós panorama, que representa l' enterro de Jesús després del cruhent sacrifici que sufri en el Calvari.

Per lo qu' hem vist, podém assegurar qu' encara á Olot no s' havia lograt un efecte d' illuminació—per medi de la lluna tenyida de sang—que produhis una ilusió tan sorprenent com la que 's sent al contemplar el citat panorama.

A primer terme 's veu el grupo del Sant Enterro, destacantse per obscur sobre la montanya llunyana del Calvari, en quin hi restan les creus encara y algunes persones; darrera la montanya una planura inmensa y al fonze Jerusalem, tot illuminat per la lluna roja que, surtiint del horitzó y d' en mitg una tancada de núvols ensarrellats de foch, dona al quadro una nota melangiosa que imposa, fent pensar sobre 'ls terribles martiris que sufri 'l Redemptor en sa mort y passió.

X.

CRONICA CATALANISTA

Hem rebut una comunicació del Consell Directiu de l' Agrupació Democrática Catalanista de Barcelona «Lo Trángul», participantnos qu' ha trasladat son local al carrer de Sant Fernando, 16, 1r.

La «Lliga de Contribuyents» de Sans está á punt de publicar el cartell del Certámen Literari que cada any acostuma celebrar.

Se 'ns diu que 'l dilluns de Pasqua se celebrarà un meeting catalanista á Celrá.

En el quadro dels alumnos que for-

man l' últim curs de la Facultat de Dret de la Universitat de Barcelona, tant el títol de la Facultat que s' hi ostenta en la orla com els noms dels alumnes, están redactats en català, à diferencia de lo qu' havia succehit fins ara.

Aviat se posará á la venta un llibre de poesies, del jove poeta D. Salvador Borrut y Soler, titulat *Rosellas*.

El diumenge de Pasqua 's celebrarà un acte de propaganda catalanista al Vendrell.

Ha tornat à reaparèixer el setmanari *La comarca de Lleyda*, que ve tan valent com avans y ab el mateix criteri à defensar la causa de Catalunya y à treballar pera 'l logro de les nostres aspiracions.

Benvingut sia y Deu li dongui llarga vida pera treballar en be de la Patria Catalana.

Diu La veu del Ampurdà:

«Dies passats y ab motiu d' una excursió que ferem à Cerét (Fransa), tinguerem el goig de sentir en aquella població l' himne nacional català *Els Segadors*, cantat per un coro que te organitzat el notable professor de música, Sr. Amade.

Verdaderament ens sorprengué la popularisació que fóra del nostre territori ha alcançat la música que representa 'l bategar dels pits de tot un poble.

El coro de referencia te en estudi moltes pessas catalanes, pera donarles à conèixer en la próxima Exposició de París, ahont concurrirà, deixant sentir les seves notes en les poblacions del trànzit.

Felicitem de tot cor als socis que componen l' agrupació esmentada y enviém també la nostra entusiasta felicitació à son digne director senyor

Amade pel treball dignificant que resulta d' una institució com la que 'ns ocupa.».

La «Unió Catalanista» ha posat en circulació la 16.ª emissió del Sagell Catalanista, essent de color blau.

La «Confraria de Sant Jordi», establerta fa poch à Gerona, tindrà de déu à onze de la nit del Dilluns Sant, en la funció qu' en honor de Jesús Sagramentat se celebrarà à n' aquella Seu, la hora de vetlla, en la que predicarà el Rvnt. Dr. Salvador Bové, pbre.

LLUÍS.

SECCIÓ DE NOTICIAS

El mercat del dilluns passat, per escàures en el primer de mes, se vegé concurregudissim, verificantse forses transaccions.

El temps no ha pas mellorat molt. Encara qu' ha disminuhit forsa 'l fret, no per aixó deixém de trobarnos en una temperatura anormal, atés la temporada. La neu de les montanyes dels voltants, no ha pesaparescut del tot.

En una fàbrica de Sant Joan les Fonts, el divendres passat, mentres l' amo D. Joan Macias passava per una palanca que tapava 'l pou de la turbina, tingué la desgracia de que se li trenquessin les fustes, estimbantse d' una alsada de dos pisos. Com ningú s' adoná al moment d' aquesta desgracia, quan en la fàbrica 's notá la falta del amo y se 'l trobá, havia ja mort al fonze del pou.

Ha desaparegut del davant de la iglesia dels Dolors la paret que privava de véures la fatxada d' aquella igle-

sia, haventshi posat una reixa que produheix bon efecte.

Els pares del noy Pere Visa y Dusol, nombrat per la distingida Congregació de Ntra. Sra. dels Dolors pera portar el pendó dels párvuls en la professó del pròxim Diumenge de Rams, ens pregan fem públich, que invitan en nom del agraciat y en el seu propi á tots els noys, pera que se servescan assistir á tan relligiós acte, quedant agrahits á la honra que rebrán dels que vinguen á acompanyarlo, á qual objecte podran reunir-se en el domicili del pendonista, plassa de Santa Magdalena, núm. 3, á las quatre de la tarde del expressat dia.

El pendó principal de la professó del diumenge vinent, ha sigut confiat á la societat «Centro de Católicos».

La cuyna catalana de L' OLOTI

per els dies magres d' aquesta Quaresma.

Peix estufat.

Pera fer aquest guisat ha d' esser peix fort: en siguent net, se farán talls regulars y, posats en una olla, s' hi tirarà un xich de vinagre bó, oli, sal, pebre, nou noscada y una ceba sencera, ab molt poca aygua; se tapparà la olla ab un paper agafat ab pasta de farina per les vores, posant á sobre una cassola ab aygua y, colocada la olla al foch, que no sia massa violent, per l' espáy de mitja hora, s' hi tirarà després un poch de canyella y, havent donat algún bull, se posarán algunes torrades en una cassola, ahont s' abocarà 'l peix y such bullent, y 's podrà servir.

Tortuga á la provensal.

Se degollarà pera aprofitar la sanch y 's posará á talls en la cassola; se farà bullir, se mudarà l' aygua dues ó

tres vegades, á fi de treure la grassa, després de practicat aixó 's farà sofre-gir ceba ab poch oli, se farà una salsa de pinyons, se tirarà tot á la cassola, fent qu' estiga be de sal; essent cuyt, se deixatará ab aygua, farina, safrá y especies, algún rovell d' ou, se tirarà á la cassola y, havent donat algún bull, s' apartará del foch y, calent, se podrà presentar.

Molls ab pebre y taronja.

Pera guisar els molls ab pebre y taronja, se triarán els més grossos y, un cop nets, se posarán ab sal á la cassola, ventre per baix, que no estigan apilonats; se tirarà per sobre ells y julivert trinxat, oli, pebre y such de taronja y un poch d' aygua, se tapparà la cassola ben justa, posantla ab foch á sota y á sobre, y 's courà per espáy de mitja hora. Després se treurà 'l foch, y si no hi há perill de cremarse podrà estarhi més temps. Es un guisat molt gustós y de sustancia.

De la mateixa manera 's guisarán les llurnes, rafets, peones, gatneus y birets.

El desganat.

COPS DE BARRETINA.

El que roba y se 'l arreplega *infra-ganti* ó 'ls testimonis confirman l' acció depravada del lladre ó 'l lladre mateix se confessa reu, á n' aquell lladre se 'l castiga, si hi há justicia—com se suposa.

Inglaterra vol apoderarse de la independència d' un poble que vivia tranquil; es el que roba 'ls suors del pobre que treballant economisa; es el que 's fica dintre la llar dels altres pera deshonrarla ab les seves males urpes y sos perversos instints.

Tothom ho sab, les nacions ho veuen, ho palpan; Inglaterra mateixa, en sos diaris, cada dia posa la fé dels robos.....

¡Y... Inglaterra te audiencies y tribunals y magistrats y jutges que persegueixen als lladres, als malfactors, als que roban lo dels altres!....

El Barretinayre.

SECCIÓ RELIGIOSA.

Avuy 5.—S. Vicens Ferrer cf. y Sta. Emilia vg.
 Div. 6.—Els Dolors de Ntra. Sra. y Ss. Celestí p. y Cels b.—*Abstinencia de carn.—Ánima.*
 Dis. 7.—Ss. Epifani b. y Ciriach mrs.—*Ánima.*
 Dium. 8.—Rams. Ss. Albert el Magno cf. y Dionís b.
 Dill. 9.—Stes. María Cleofé y Casilda vg.
 Dim. 10.—S. Ezequiel prof.
 Dimec. 11.—S. Lleó 'l Magno p. y dr.—*No 's pot menjar carn.*

QUARANTA HORES.—Se celebran les solemnes de costum en la iglesia del Sant Hospital, durant els dies 9, 10 y 11.

MERCAT DE OLOT.

Preus en la Plassa del dilluns últim.

MIDA DE 80 LITROS.

Blat.	17'00	Plas.
Mastay.	16'00	«
Blat de moro	12'25	«
Fajol.	12'50	«
Mill.	13'00	«
Panís.	14'00	«
Monjetas.	23'00	«
Fabas.	15'00	«
Bessas.	14'00	«
Llubins.	09'25	«
Patatas (carga).	14'00	«
Ous (dotzena).	00'85	«

OLOT.—Imp. de N. Planadevall.—1900.

A N U N C I S:**LO POSITIU**

AVIS AL PUBLICH; Ep l' acreditat establiment de sastreria de

JOAN BELLAPART

situat en los carrers de Sant Esteve, núm. 9, y Sant Tomás 5, d' aquesta vila, s' ha rebut pera la present temporada, una numerosa y variada existencia de **CAPAS FETAS** desde 'l módich preu de **17'50 á 100 PESSETAS** una, y un abundant assortit de géneros del país y estrangers, pera la confecció de **TRAJOS Á MIDA**, qual preu es de **20 PESSETAS** en avant.

LA GRESHAM

COMPANIA INGLESA DE

Seguros sobre la vida y de Rentas Vitalicias

Fundada en el año 1848

Pólizas indisputables.—Beneficios capitalizados.—Primas muy moderadas.
 LA GRESHAM tiene constituido el depósito exigido por las Leyes fiscales vigentes como garantía para sus asegurados en España
 Oficinas para Cataluña, Plaza de Cataluña, 39.—BARCELONA.

LA PALATINE

COMPANIA INGLESA DE

seguros contra incendios, explosiones y accidentesCapital **34.000,000** de pesetas.

Oficinas para Cataluña: Plaza de Cataluña 39.—BARCELONA.